

Nikola Budínová: České sloveso v mluvnících češtiny pro cizince

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta pedagogická

Katedra českého jazyka a literatury

posudek oponenta bakalářské práce

Bakalářská práce N. Budínové se pokouší zpracovat nesnadnou problematiku, a to prezentaci vybraných jevů českého slovesa v mluvnících češtiny pro cizince. Jelikož se jedná o autorčin druhý pokus, překvapuje mě, že se nepoučila z předešlých chyb.

Struktura práce se příliš nezměnila – rozsah jednotlivých částí je nepřiměřený jejich významu, tj. příliš rozsáhlá či nadbytečná pojednání a naopak stručné a povrchní zpracování relevantních jevů, především kapitola 2.

Cílem diplomandky měla být analýza lingvodidaktického zpracování některých slovesných kategorií ve vybraných gramatických příručkách pro cizince, konfrontace s gramatikami určenými pro rodilé mluvčí a formulace didaktických doporučení. Musím konstatovat, že cíle dosaženo nebylo. Rozbor je proveden nesystematicky a povrchně, chybí kritéria jak pro analýzu jevů, tak pro jejich výběr, rozdíly mezi gramatikami pro rodilé a nerodilé mluvčí nejsou uvedeny, závěrečná doporučení působí laicky, až naivně (s. 36 – „*je více než žádoucí, aby se studenti s imperativem setkali ideálně na úrovni A1*“; „*studenti by již měli být seznámeni se čtyřmi slovesnými třídami*“, s. 38 – „*je nutné vnímat to, zda je student Slovan či Asiat*“).

Názory N. Budínové jsou často amatérské (s. 22 – „*úroveň C2 označuje rodilého mluvčího*“; s. 28 – „*český imperativ je velmi frekventovaný*“), vzhledem k faktu, že se jedná o studentku českého jazyka, někdy až zarážející (s. 34 – „*nejjednodušší je pro cizince užití kmene infinitivního, jako slovesného způsobu, který si osvojí nejdříve*“). Vlastní formulace působí neobratně (s. 22 – „*tedy známe úroveň A1*“; s. 38 – „*v případě studentů, kteří umí anglicky, se nám práce zjednodušuje*“), přičemž většinu textu tvoří parafráze, které jsou ovšem nedostatečně označeny odkazy. Že diplomandka neumí pracovat s odbornou literaturou, potvrzují i výroky formulované jako vlastní příspěvky, ovšem autorství patří někomu jinému (zejména M. Hrdličkovi), což hraničí s plagiátorstvím (s. 38 – „*jistou pomůckou, jak lze vid zjednodušit, je přirovnání k filmu*“).

Ani po formální stránce nelze hovořit o kvalitní práci: zanedbaná úprava (s. 10, 24), značné množství chyb, především interpunkčních, ale také gramatických či překlepů. V seznamu literatury chybí přinejmenším tři prameny, na které je v práci odkazováno (Šebesta, Čermák, SERR).

Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům musím konstatovat, že **bakalářskou práci N. Budínové** shledávám nekvalitní, jelikož se však jedná již o druhý pokus diplomandky, **doporučím ji k obhajobě, navrhuji hodnocení dobře** a doufám v uspokojivé zodpovězení výše uvedených výtek.

V Plzni 18. 8. 2016

Mgr. Dita Macháčková